

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2015 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Janusz Walawski

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2015 r.

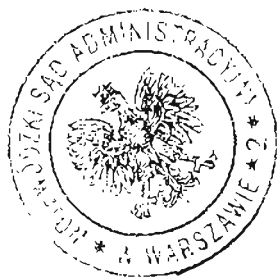
na posiedzeniu niejawnym sprawy

ze skargi Stowarzyszenia Obrona Zwierząt

na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Serock

w przedmiocie wniosku z dnia 6 stycznia 2014 r. o udostępnienie informacji publicznej
postanawia

1. odrzucić skargę,
2. zwrócić ze środków budżetowych Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na rzecz Stowarzyszenia Obrona Zwierząt wpis sądowy w kwocie 100 zł (słownie: sto złotych).

Na oryginale właściwe podpisać
Za zgodność z oryginałem

Janusz Walawski
Przewodniczący

UZASADNIENIE

W dniu 17 grudnia 2014 r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, reprezentowane przez adw. Marcina Staniaka, wniosło skargę na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Serock w przedmiocie wniosku o udostępnienie informacji publicznej. Z uwagi na brak wykazania sposobu reprezentacji Stowarzyszenia, Zastępca Przewodniczącej Wydziału II wezwała pełnomocnika strony skarżącej do nadesłania odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego (zwanego dalej odpisem z KRS) wyznaczając siedmiodniowy termin do uzupełnienia braków formalnych skargi.

Pomimo prawidłowego pouczenia o skutkach nieuzupełnienia braków formalnych skargi, strona skarżąca nie wykonała prawidłowo wezwania Sądu, bowiem w terminie zakreślonym przez Sąd, nadesłała pismo stanowiące jedynie polemikę z treścią wezwania do uzupełnienia braków formalnych skargi, lecz nie dołączyła żądanego odpisu z KRS.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Skarga wnoszona do wojewódzkiego sądu administracyjnego musi spełniać wymogi przewidziane w treści art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.) – zwanej dalej p.p.s.a. Sąd odrzuca postanowieniem skargę, gdy nie uzupełniono w wyznaczonym terminie braków formalnych skargi. Odrzucenie skargi może nastąpić na posiedzeniu niejawnym (art. 58 § 1 pkt 3 i § 3 p.p.s.a.).

Stosownie do treści art. 28 § 1 p.p.s.a., osoby prawne (zatem również stowarzyszenia wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego) dokonują czynności w postępowaniu przez organy albo osoby uprawnione do działania w ich imieniu. Z treści art. 29 p.p.s.a. wynika obowiązek tych podmiotów do wykazania swojego umocowania dokumentem przy pierwszej czynności. W przypadku złożenia pisma do sądu administracyjnego przez pełnomocnika osoby prawnej ma on obowiązek dołączyć do akt sprawy nie tylko pełnomocnictwo, stosownie do art. 37 § 1 i art. 46 § 3 p.p.s.a., ale także dokument stwierdzający umocowanie do reprezentacji strony przez osobę, która udzieliła pełnomocnictwa – stosownie do art. 29 p.p.s.a. Brak w tym zakresie jest brakiem formalnym, uzupełnianym w trybie art. 49 § 1 p.p.s.a. Z kolei w myśl art. 58 § 1 pkt 3 p.p.s.a. sąd administracyjny odrzuca skargę w sytuacji, gdy strona nie usunęła w wyznaczonym terminie braków formalnych skargi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stoi na stanowisku, że złożenie pełnomocnictwa – bez wykazania stosownym dokumentem, że udzieliła go osoba umocowana do reprezentowania strony – nie wypełnia warunków formalnych umożliwiających nadanie skardze prawidłowego biegu, a umocowanie do dokonywania czynności w imieniu strony musi istnieć w dniu dokonywania tej czynności (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 stycznia 2009 r., I GSK 147/08, postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 września 2013 r. I GSK 1346/13, postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2013 r. sygn. akt II OSK 2737/13 oraz postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 stycznia 2015 r. sygn. akt I FSK 2007/14 – dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W piśmiennictwie odnoszącym się do obowiązku określonego w art. 29 p.p.s.a. wskazuje się, że organy lub osoby uprawnione do działania w imieniu jednostek organizacyjnych, muszą udowodnić, że mają prawo do działania za stronę. Przepis nakazuje, aby udowodnienie umocowania miało formę dokumentu złożonego lub okazanego sądowi przy pierwszej czynności w postępowaniu (por. M. Niezgódka-Medek, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Komentarz do art. 29 LEX 2013 r. teza 1).

Dokumentem wykazującym sposób reprezentacji strony skarżącej, a tym samym potwierdzającym uprawnienie do udzielenia pełnomocnictwa procesowego do działania w imieniu strony skarżącej, jest niewątpliwie odpis z rejestru przedsiębiorców KRS, czyli dokument, o przedstawienie którego został wezwany pełnomocnik skarżącej spółki. Odpis KRS nie został złożony przez pełnomocnika skarżącej spółki w żadnej formie.

Wbrew bowiem stanowisku strony skarżącej, przywołującej postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 marca 2012 r. I OSK 677/12, Sąd rozpoznający skargę nie podziela poglądu, że skoro z przepisu art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 1203 ze zm.) - zwanej dalej u.k.r.s., wynika, iż od dnia ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym nikt nie może zasłaniać się nieznanomością ogłoszonych wpisów, zbędnym jest wezwanie do uzupełnienia braku w postaci odpisu z KRS. Podkreślić bowiem należy, że to na stronie, stosownie do treści art. 29 p.p.s.a., spoczywa obowiązek wykazania umocowania do działania w imieniu spółki konkretnych osób fizycznych wchodzących w skład organu zarządzającego, a także sposobu jej reprezentacji w przypadku zarządu wieloosobowego.

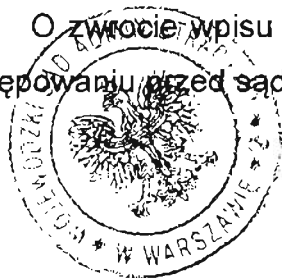
Jeżeli chodzi o interpretację przepisów proceduralnych, dominujące znacznie mają wyniki wykładni językowej, a ta nie pozostawia żadnych wątpliwości co do treści

ciążącego na stronie postępowania sądowoadministracyjnego obowiązku. W art. 29 p.p.s.a. użyto precyzyjnego sformułowania: „mają obowiązek wykazać swoje umocowania dokumentem przy pierwszej czynności w postępowaniu”. Tymczasem treść art. 15 ust. 1 u.k.r.s. nie ogranicza tego obowiązku proceduralnego, ani nie przerzuca konieczności wykazywania umocowania na sąd. Jak wskazuje się w orzecznictwie sądów powszechnych, art. 15 ust. 1 u.k.r.s. ma na celu ochronę obrotu gospodarczego przed nierzetelnymi kontrahentami, przy czym ochrona taka należy się przede wszystkim osobom trzecim (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 sierpnia 2014 r., sygn. akt I ACa 280/14, LEX nr 1511687). W ocenie Sądu, z ratio legis tego przepisu, nie można jednak wywodzić, że to na Sądzie ciąży obowiązek poszukiwania potrzebnych informacji we własnym zakresie i uzupełniania akt sprawy o dokumenty, które ma obowiązek przedstawić strona skarżąca w postępowaniu sądowoadministracyjnym, wszczynanym na skutek aktywności tej strony, wyrażonej w formie skargi. Wobec tego, Sąd zgadza się z poglądem wyrażonym w postanowieniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 września 2013 r. I GSK 1346/13 (dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych), zgodnie z którym, ogłoszenie dokonanego wpisu nie zwalnia strony od obowiązku uzupełniania braków formalnych, a ciężar czynienia ustaleń, czy osoba dokonująca czynności posiada stosowne umocowanie, nie zostaje przerzucony na przewodniczącego (na etapie kontroli warunków formalnych skargi) bądź na sąd (na etapie oceny czy zachodzą podstawy do odrzucenia skargi wobec niewykonania zarządzenia przewodniczącego).

Stwierdzić zatem należy, że złożenie pełnomocnictwa – bez wykazania stosownym dokumentem, że udzieliła go osoba umocowana w dacie udzielenia pełnomocnictwa do reprezentowania strony skarżącej, będącej przecież osobą prawną – nie wypełnia warunków formalnych umożliwiających nadanie skardze prawidłowego biegu. W konsekwencji uznać należy, że skoro pełnomocnik skarżącej, mimo stosownego wezwania, nie nadesłał wymaganego dokumentu wykazującego sposób reprezentowania spółki przy udzieleniu pełnomocnictwa, to wniesiona skarga podlega odrzuceniu na podstawie art. 58 § 1 pkt 3 p.p.s.a.

W tym stanie rzeczy Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 58 § 1 pkt 3 i § 3 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, orzekł jak w pkt 1 sentencji postanowienia.

O zwrocie wpisu Sąd orzekł na podstawie art. 232 § 1 pkt. 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

Na oryginale właściwe podpis,
Za zgodność z oryginałem
Izabela Jankowska
starszy referent sądowy